

Station, kommende direkte — uden Natteophold — henholdsvis fra St. Petersborg og Luzern — straks parat til at gaa videre. VALDEMAR SCHMIDT havde efterhaanden faaet Interesse ogsaa for Geologien og deltog blandt andet i den geologiske Kongres i Bologna i 1881, hvorfra man foretog en Udflugt til STENOS Grav i San Lorenzo's Krypt i Firenze. Han blev Medlem af D. G. F. i Marts 1900, og var ikke blot til den sidste Sæson, i hvilken han levede, en flittig Deltager i Møderne, men deltog endnu i sin høje Alder i adskillige større og mindre Ekskursioner, paa hvilke Deltagerne havde rig Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de mest fremtrædende af hans Egenskaber: hans Lærdom, hans store Elskværdighed, Beskedenhed og Nøjsomhed, og hans næsten ukuelige Energi, der overvandt Besværligheder, som andre Mænd i hans Alder vilde have følt sig skræmmede af. Hvad enten Turen gik til Harzens Bjergværker (hvor han lige som vi andre blev iført en gammel Bjergmandsdragt med en komisk kortlivet og kortskødet Spidskjole med Metalknapper og en dertil hørende flad, bredskygget Filthat), eller den gik til Jyllands Bakker og Heder: ikke vilde han give op, og kun højst ugerne benyttede han sig af den Vogn, der var stillet til hans Raadighed i Egenskab af »Ekskursions-Æresformand« paa den tre Dages Tur til Midtjylland i 1917. Endnu i sit 88. Aar deltog han d. 19. Maj 1923 i Ekskursionen med Biler til Roskilde—Herns Herred—Frederikssund. Mindet om mangt et hyggeligt Samvær krydret med Anekdoter fra VALDEMAR SCHMIDTS utrolige Forraad vil af Medlemmer af D. G. F. blive bevaret i venlig Erindring.

V. N.

---

### TH. BJERRING PEDERSEN.

26. Januar 1898—2. Juli 1925.

THORKIL LUDVIG NIELS BJERRING PEDERSEN fødtes i København d. 26. Januar 1898. Han blev Student 1916, og efter i nogen Tid at have studeret ved Polyteknisk Læreanstalt kastede han sig over sit egentlige Kald, Geologien, i hvilken han tog Magisterkonferens i 1924.

Før sin Eksamen havde han dog i lang Tid været inde i videnskabeligt Arbejde; bl. a. har han opdaget den bekendte Lokalitet for miocæne Planteforsteninger ved Engesvang. Universitetets Guldmedalje tildeltes ham i 1922 for en Afhandling om Rastritesskiferen paa Bornholm; en foreløbig Meddelelse herom er publiceret i nærværende Tidsskrift, idet han havde planlagt og begyndt en mere omfattende Undersøgelse af disse Dannelser. Samtidig havde han med stor Iver kastet sig over det fra dansk Side ret forsømte

Studium af Islands Geologi, idet han foretog Rejser i dette Land i 1922 og 23, hvorom han i Foredrag havde berettet her i Foreningen. Inden han havde naaet at publicere sine Resultater herfra, blev der imidlertid stillet Krav til ham fra anden Side, og i Sommeren 1924 afrejste han med Koloniserings-Ekspeditionen til Scoresbysund, hvor han overvintrede. Han blev her paa et tidligt Tidspunkt af Vinteren angrebet af Skørbug, der ødelagde hans Arbejdsevne og gjorde Ende paa hans Liv d. 2. Juli 1925.

Som Geolog var BJERRING PEDERSEN en iderig Forsker og en dygtig Arbejder i Marken. Blandt Geologisk Forenings Medlemmer vil han blive husket for sit venlige og kammeratlige Sindelag. Blandt sine mange andre gode Egenskaber var han i Besiddelse af fremtrædende kunstneriske Anlæg, der ofte satte ham i Stand til at glæde og fornøje sine Omgivelser.

Omend han paa Grund af Sygdommen ikke naaede at udføre større Arbejder i Scoresbysund, saa vil hans Død dog blive staaende som en stærk Understregning af den Alvor, hvormed man vil hævde Danmarks Initiativ i Østgrønland.

H. Ø.

---